

Troen vor frelsesvej. [Rom.4,13-25](#)

Frits Larsen - [Luthersk Missionsforenings Højskole](#) Hillerød 1923-62.

1 Fremtidsløftet er ikke knyttet til nogen lov - men til tro, for at frelsen ikke skulle strandе på noget, vi ikke kunne opfylde.

Løftet til Abraham er: Arving til verden v.13.

Det peger imod Kristus og hans verdensherredømme. Da skal vi herske med ham over verden. Det løfte er knyttet til tro.

2. En tom tro om løftet er bundet til det, vi kan gøre, så er der intet at tro. Tro findes kun, hvor noget ellers uopnåeligt kan fås.

Loven: Guds fuldkomne krav, giver vrede.

Troen giver nåde, giver del i Gud.

3. Løfter kan kun bestå for alle, om de er knyttet til tro. Ellers vil lovovertrædere miste løfterne. Gud vil give nåde til alle.

Løftet: arving til verden, står fast i alle slægter for alle, som har Abrahams tro, tror som han.

4. Udtryk i vers 17.

a) gør døde levende.

b) nævner det, der ikke er, som om det var.

Vi får altså liv ved tro.

[Joh.3,14-15](#) - tror på ham.

[Joh.5,24-25](#) - de døde, som hører Guds Søns røst, skal leve.

[2.Pet. 1,4](#) - givet løfter, - ved den få del i guddommelig natur.

Abraham og Sara var "døde" inden de fik liv.

Nævner det, der ikke er - - - - For Gud eksisterede Abrahams slægt. Gud ser frelsen virkeliggjort. Han ser lammet slagtet.

Han ser os fuldkomment frelst. Det er Guds løfters pålidelighed. Gud ser os fuldkomne i Kristus.

Regn med det, som ikke er til.

5. Troen er tillidsfuld hvile i Gud. Ikke en egenskab hos os, som gør os værdige for Gud, eller gør os passende for Guds Rige.

Ofte har en bedrøvet kristen mere tillid til Guds løfter end en hallelujakristen. - De siger: Gud skal nok hjælpe mig, hvis jeg kan tro, men jeg kan ikke tro.

Gud siger: Jeg er dig nådig i Kristus, det skal og må du tro, som du er.

Rosenius siger: "Du skal tro Gud på Ordet, før du kan tro."

Den ugudelige har den ret at tro, som han er. Du har da bare trøst i Guds Ord, og ikke i din tro.

Troen er stærkest, når den synes, der ingen tro er, men han bare må klynge sig til Ordet.

6. Hvordan skal vi så tro?

Mod håb - med håb. v.18

Uden håb - troede han.

Gud havde tørret alle menneskelige muligheder ud. Så blev Isak løftets barn. Abrahams håb var Guds løfter. I håbløshed troede han Gud. Ja hans tro nåede til Jesus.

Vor håbløshed:

Overmandet af - egen fristelse, synd, andres foragt, andres kulde, de unges trods, børns gudløshed, egen tvivl, egen skrøbelighed.

Tro mod håb - med håb.

Abraham så, hørte og oplevede, at alle muligheder forsvandt. Det var dårskab at tro Gud nu. Alligevel var han lydig mod Ordet.

Vantro er ikke at have tvivl, men at være ulydig mod Ordet, så man stoler på andet end Gud. Du

med din tvivl.

Hvis vanskeligheder for en til at regne med mennesker i stedet for Gud, er det vantro.

Man kan tro på Gud i kamp. Troens sejr er at stole på Gud trods alt umuligt.

Guds ord og løfter gør troen stærk.

Det, du tror, har du.

Det, du tror, hersker over dig.

Tror du Guds ord, kommer du i Guds hånd. Tror du ikke Gud, kommer du i den ondes hånd.

Troen lukker Jesus ind i hjertet og synden ud.

Vantro lukker synd ind og Jesus ud.

Vi retfærdiggøres da også ved tro på Jesus alene.

Hvor troen fattes hos os, mangler Gud sin ære hos os. Han bliver ikke vis, tro, forstandig, almægtig og retfærdig for os.

Tro ham, og han har al sin guddom og majestæt hel og ubeskåret hos dig.

(Fra manuskriptsamling "Romerbrevet og Pauli breve" af Frits Larsen - venligst stillet til rådighed af familien til gengivelse på Shafan. - 2.08.09)